

Sdílení moci se stalo častým nástrojem řešení konfliktů a postkonfliktní rekonstrukce v hluboce rozdělených plurálních státech. Přestože ve většině případů model sdílení moci selhal a byl zrušen během prvních let po svém zřízení, v současnosti existuje několik států, ve kterých konkrétně konsociační model sdílení moci přetrval a je považován za úspěšný. Tato práce si klade za cíl určit dopady modelu sdílení moci na dynamiku konfliktu z dlouhodobého hlediska. Zároveň je sledován vývoj modelu sdílení moci a dán do souvislosti s konfliktní dynamikou. Kvůli vývoji modelu je teoretická část zaměřena na dva modely sdílení moci – konsocialismus a centripetalismus. U každého modelu je rozpracována jeho podoba, záměr a teoretické predikce, které jsou později porovnány s vývojem v Libanonu a Burundi po občanských válkách v období od roku 2005 do roku 2019. Každé z těchto období je rozděleno do několika časových úseků, které jsou ohraničeny mírovými smlouvami a změnami, které přímo upravily model sdílení moci v daném státu. Rozdělení období do několika úseků umožňuje a usnadňuje sledování dynamiky konfliktu a vývoje modelu sdílení moci. V každém časovém úseku je analyzován politický vývoj, politické krize, konflikty zaznamenané v databázi UCDP a vývoj občanské společnosti. Tyto faktory jsou dány do kontextu modelu sdílení moci a jeho vývoje. V práci bylo zjištěno, že se konfliktní dynamika z poslední občanské války udržuje primárně na úrovni elit, přičemž mezera mezi elitami a masami se zvětšuje. Z tohoto důvodu model sdílení moci v dlouhodobé perspektivě nepřispívá ke stabilnímu míru, i přes jeho vývoj a smíšený charakter.